

ת"פ 11848/05/22 - מדינת ישראל נגד לביא זבלונוב, לוי סימנדוייב (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 11848-05-22 מדינת ישראל נ'
זבלונוב(עצור/אסיר בפיקוח) ואח'

לפני כבוד השופט מוחמד עלי
המאשימה
מדינת ישראל
נגד
הנאשמים
לביא זבלונוב
לוי סימנדוייב (עציר)

גזר דין

כתב האישום ומהלך הדיון

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בכתב אישום מתוקן - במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה לעניין העונש - בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 333 ו- 335 בשילוב סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**). נוסף לכך, הנאשם 1 הורשע גם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית לפי סעיף 380 לחוק, והנאשם 2 הורשע בעבירה נוספת של פגיעה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 334 ו- 335 לחוק.

2. להלן אסקור את כתב האישום המתוקן:

בפתח כתב האישום המתוקן צוין כי דניס הוא בנו של יוסף, והשניים מתגוררים יחד באור עקיבא, וכי הנאשמים הם חברים ובינם לבין דניס הכרות מוקדמת.

בכתב האישום המתוקן צוין כי בתאריך 18.4.2022, עובר לשעה 02:15 ישבו דניס וחברו י"מ סמוך לכניסה לבניין ועישנו.

בשעה 02:15 או בסמוך לכך, הגיעו סמוך לבניין הנאשמים ושניים נוספים, ע"ג ו- א"א, ברכב מסוג סוזוקי השייך לע"ג. הארבעה יצאו מהרכב וניגשו לכיוונום של דניס ו- י"מ. בין הנאשם 1 לבין י"מ החלו חילופי דברים. י"מ אמר לנאשם

1 שיפטיק לצעוק פן יעיר את השכנים בבניין. הנאשם 1 התקרב ל"מ והמשיך לצעוק. י"מ תפס את הנאשם 1 בראשו, הזיז אותו הצידה ופנה ללכת לדרכו. הנאשם 1 תפס את י"מ בראשו, היכה אותו מכת אגרוף, ניסה לבעוט באשכיו וקרע את חולצתו.

גם דניס החל בחילופי דברים עם הנאשם 1 ותוך כדי כך הנאשם 1 היכה את דניס במכת אגרוף בפניו. גם דניס היכה את הנאשם 1 במכת אגרוף בפניו ובתגובה לכך, שני הנאשמים החלו להכות את דניס ולבעוט בו, וגם לאחר שנפל לקרקע המשיכו להכות אותו ולבעוט בו.

י"מ וע"ג ניסו להפריד בין הנאשמים לבין דניס. דניס הצליח להיחלץ מידיהם של הנאשמים ועלה לדירתו שבבניין - נטל סכין מהדירה וירד חזרה לרחוב, למקום בו התרחש העימות.

דניס ניגש לנאשם 1, תקף אותו בידיו, ובאמצעות הסכין וגרם לו חתך בחלק האחורי-תחתון של הקרקפת משמאל. בשלב זה, הנאשמים תקפו את דניס במכות ידיים ובבעיטות. י"מ וע"ג ניסו להפריד בין הנאשמים לבין דניס וע"ג אף לקח את הסכין והרחיק אותה הצידה על מנת שלא יעשה בה שימוש נוסף.

הנאשמים התרחקו מהמקום וחזרו כעבור מספר שניות כשהם מצוידים במסגרת של תמונה העשויה מעץ. הנאשמים תקפו את דניס בצוותא חדא באמצעות מסגרת העץ עד שנשברה כתוצאה מהמכות, וכן דקרו אותו בראשו ובכל חלקי גופו באמצעות הסכין ובאמצעות שברי מסגרת העץ.

בשלב זה, יוסף אביו של דניס, שנמנם בבית באותה עת ושמע את המהומה מחוץ לבניין, החליט לצאת מביתו ולרדת לרחוב על מנת לראות מה מתרחש שם.

משירד יוסף לרחוב, ניגש אליו הנאשם 2 ודקר אותו דקירה אחת בדופן הבטן הצדית משמאל באמצעות הסכין. לאחר מכן ברחו הנאשמים מהמקום ברכב, כשנאשם 2 לוקח עימו את הסכין.

הנאשם 1 נסע לבית החולים הלל יפה, יחד עם הנאשם 2 וע"ג לצורך קבלת טיפול רפואי. סמוך לכניסה לבית החולים, השליך הנאשם 2 את הסכין כשהיא עטופה במגבונים לחים לשיחים הנמצאים בכניסה לבית החולים.

המתלוננים הובהלו לבית החולים על ידי מד"א, כשדניס במצב קשה ויוסף במצב בינוני.

כתב האישום ממשיך ומתאר כי כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים נגרמו לדניס פצעי דקירה בקרקפת משמאל ובמצח שמאל מעל הגבה וכן פצעי דקירה בחזה ובבטן, שגרמו בין היתר לפגיעות הפנימיות הבאות: חזה-אוויר בינוני מימין וקטן משמאל; קרע בסרעפת וקונטוזיה בריאות; קרע בדרגה 3 בכבד; קרע בדרגה 2 בטחול. לצורך טיפול בפגיעות המרובות שנגרמו לו, אושפז דניס ונאלץ לעבור ניתוח לתיקון הפגיעות באיברים הפנימיים לרבות כריתת הטחול.

נכון ליום הגשת כתב האישום (המקורי) היה דניס מאושפז בבית החולים.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם 2, ליוסף נגרם חתך באורך 3 ס"מ בדופן הבטן הצדית משמאל עם דימום תת עורי פעיל והצטברות דם בכמות גדולה במדורים שונים בבטן ובאגן, ואמפיזמה והמטומה בדופן הבטן באזור הפצע. לצורך טיפול בפגיעות שנגרמו לו, אושפז יוסף ונאלץ לעבור ניתוח לתיקון הפגיעות באיברים הפנימיים. יוסף היה מאושפז מיום 18.4.22 ועד ליום 24.4.22.

במהלך העימות הפיזי בין דניס לבין הנאשם 1, כמתואר לעיל, נגרמו לנאשם 1 שבר בידו ופצע וחתך בקרקפת שנסגר בסיכות בבית החולים.

3. הנאשמים הודו בכתב האישום המתוקן בדיון שהתקיים ביום 8.1.2023, לפני שהוחל בשמיעת הראיות. הכרעת הדין ניתנה באותו היום ולבקשת הסנגור הוריתי על הפנייתו של הנאשם 1 לשירות המבחן לצורך הגשת תסקיר. בהמשך התבקש תסקיר גם לגבי הנאשם 2 בשל גילו המחייב עריכת תסקיר (ראו החלטתי מיום 9.7.2023).

תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם 1

4. בתסקיר שהוגש, סקר שירות המבחן את מצבו המשפחתי של הנאשם 1 (להלן בפרק זה: **הנאשם**) ואת נסיבות חייו. בין היתר צוין כי הוריו התגרשו בעודו בן שנה. צוין כי הנאשם למד 13 שנים וחווה קשיים הקשורים לקבלת סמכות מהמורים וסבל מבעיות התנהגות. לאחר שהפסיק את לימודיו, התגייס הנאשם לצה"ל כמכונאי רכב, בהתחלה התקשה להסתגל במסגרת הצבאית וריצה מאסר בגין נפקדות, אך בהמשך ניכר שיפור בתפקודו. באשר לתפקוד התעסוקתי - צוין כי הנאשם עבד במקביל ללימודיו באופן מזדמן על מנת לסייע לאמו; לאחר שחרורו מהצבא התחיל לעבוד באריזה וייצור וזאת עד למעצרו בתיק דנן.

5. בתסקיר צוין כי הנאשם הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, עם זאת תואר כי הנאשם קיבל אחריות פורמאלית ולא מלאה. שירות המבחן ציין כי הנאשם שלל עמדות המקנות לגיטימציה להתנהגות אלימה וצוין כי הנאשם מבטא יכולת ראשונית להכרה בפגיעה במתלוננים ואמפטיה לפגיעתם. עם זאת צוין כי הנאשם נתון בעמדה קורבנית ברמה מסוימת, לפיכך נדרשת העמקה והרחבה בנושא האחריות המיוחסת לו ולתוצאות העבירה.

6. שירות המבחן בחן את גורמי הסיכוי לשיקומו של הנאשם אל מול גורמי הסיכון להישנות התנהגות עבריינית. שירות המבחן התייחס לנסיבות המקרה, לרקע לביצוע העבירה, לתפקודו של הנאשם עד לאירוע במישור האישי והתעסוקתי, ולאחריות שהוא מגלה כלפי המשפחה. כן התייחס שירות המבחן לנתוניו האישיים על מעלותיהם וחסרונותיהם. להערכת שירות המבחן מדובר בנאשם בעל מאפייני אישיות בלתי בשלים ונטייה להיגררות חברתית והתנהגות ללא הפעלת שיקול דעת רחוק טווח. לאור נתונים אלו, העריך שירות המבחן כי ישנו סיכון בינוני להישנות התנהגות אלימה מצדו בדרגת חומרה בינונית גבוהה.

7. בשל הצורך להשלמת החקירה בעניינו של הנאשם ושילובו בהליך טיפולי - ביקש שירות המבחן לדחות את הדיון ולהגיש תסקיר משלים.

8. בתסקיר המשלים הוסיף שירות המבחן נתונים לגבי הנאשם והתהליך הטיפולי שהוא עובר. בתוך כך צוין כי הנאשם הפר את תנאי השחרור שתי הפרות מהותיות, עם זאת צוין כי לקח אחריות על מעשיו והפנים את חומרם. בהמשך דווח כי הנאשם הגיע בעקביות למפגשים בקבוצה הטיפולית וגילה מחויבות לטיפול הקבוצתי. שירות המבחן העריך כי התנהלותו של הנאשם מעידה על כך שהוא החל באופן ממשי את תהליך השיקום, מה שמוביל להפחתת הסיכון. עוד עמד שירות המבחן על שיתוף הפעולה מצד הנאשם ויכולתו לערוך שינוי בחייו. על פי הערכת שירות המבחן, התערבות טיפולית עשויה לסייע להפחתת הסיכון בעניינו של עוד יותר. בסיכום דבריו, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר שירוצה בעבודות שירות, לצד צו מבחן למשך 18 חודשים, מאסר על תנאי ופיצוי לנפגעים.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 2

9. שירות המבחן סקר את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם 2 (להלן בפרק זה: **הנאשם**). בין היתר צוין כי הנאשם כבן 22 עובר למעצרו התגורר בבית אימו באור עקיבא. צוין כי בשנת 2018 נשא הנאשם מאסר בפועל ובשל הסתבכותו בפלילים לא גויס לצה"ל. הנאשם תיאר כי כבר מגיל 12 החל לסחור בסמים על מנת לעזור בפרנסת הבית וכן כי השתמש בקנביס באופן מזדמן אך סיפר כי בעת הנוכחית איננו משתמש בסמים. הנאשם סיפר עוד כי אחיו הבכור נרצח בשנת 2022 בשל טעות בזיהוי (כלשונו), דבר אשר לטענתו עדיין גורם לו למחשבות טורדניות.

10. שירות המבחן המשיך ותיאר כי הנאשם נולד למשפחה שכוללת אב ואחים המעורבים בפלילים ומנהלים אורח חיים שולי ולא יציב. כן תואר כי בני המשפחה התמודדו עם אלימות פיזית, מילולית רגשית וכלכלית מצד האב. עוד צוין כי הנאשם גדל על ידי סבתו מצד אמו ותוארו הקשיים שהיו כרוכים בכך. לאחר שחרורו ממאסר, התקשה הנאשם להשתלב במעגל עבודה ולשמור על רצף תעסוקתי. כיום הנאשם שוהה בתא מעצר עם שני אחיו אשר מרצים מאסר בפועל בגין עבירות נשק ואלימות.

11. בהתייחס לעבירות המיוחסות לו, צוין כי הנאשם לוקח אחריות בגינן ומביע צער. כמו כן, הנאשם התייחס לנסיבות התרחשות האירוע והביע אמפטיה כלפי המתלוננים, ובעיקר כלפי הנזק הגופני והפגיעות שגרם להם. עם זאת, להערכת שירות המבחן, ניכר כי הנאשם נושא עמדה קורבנית באשר לחלקו בעבירות שנותנת לגיטימציה לשימוש באלימות.

12. בבוא שירות המבחן לתת את המלצתו, עמד שירות המבחן על נסיבותיו של הנאשם, והסביבה המשפחתית והחברתית בה גדל. שירות המבחן מצא כי גורמי הסיכון להישנות עבירה בעתיד גוברים על גורמי הסיכוי לשיקום. לפיכך, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית לגביו, והמליץ על הטלת ענישה מוחשית בדמות מאסר בפועל.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

13. המאשימה הגישה מטעמה גיליון הרשעות קודמות ביחס לנאשם 2 (סומן ת/1) ותמונות המתעדות את החבלות שנגרמו לדניס (סומנו ת/2). ב"כ נאשם 1 הגיש דו"ח מסכם חקירת מז"פ (סומן נ/1) ותעודת פטירה של אחיו של הנאשם 2 (סומן נ/2).

טיעוני המאשימה לעונש

14. המאשימה הגישה טיעון כתוב והוסיפה וטענה בעל פה. בטיעונה הכתוב הפנתה המאשימה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מעבירות האלימות. כמו כן, התייחסה המאשימה לנסיבות ביצוע העבירות והוסיפה והפנתה לפסיקה שלדידה משקפת את מדיניות הענישה הנוהגת, עם זאת ציינה כי המדובר בשיקול אחד מני רבים.

15. המאשימה התייחסה לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה. בטיעוניה ציינה המאשימה את חלקם של הנאשמים בביצוע העבירות ולטענתה חלקם הוא משמעותי, שכן הם אלו שהגיעו סמוך לבניין בו מתגוררים המתלוננים, ניגשו לדניס ופתחו בריב מילולי שהלך והסלים לאלימות פיזית קשה. המאשימה התייחסה לנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירות, שהתבטא באשפוז ממושך בבית חולים ולהתערבות כירורגית לשני המתלוננים, וכן טענה כי הנזק הפוטנציאלי חמור אף הוא, משום שהאירוע עלול היה להסתיים בקיפוח חיים. נוסף על כן, התייחסה המאשימה לתכנון שקדם לביצוע העבירה. לטענתה, עיקר מעשיהם של הנאשמים היה מתוכנן, שכן הם אלה שהגיעו לבית המתלוננים והם אלה שפתחו בריב עם דניס. לשיטת המאשימה, הגם שהנאשמים לא הגיעו מצוידים בסכין, בסופו של יום הנאשמים הם אלה שעשו שימוש בסכין וגרמו פגיעות קשות בגוף המתלוננים. המאשימה הוסיפה בעניין זה כי גם לאחר שמי מהנוכחים במקום נטל את הסכין מידי דניס והרחיקה הצידה, הנאשמים מצאו אותה ולא הססו לעשות בה שימוש. עוד הוסיפה המאשימה וטענה כי ככל שחלפו הדקות, האלימות מצד הנאשמים הלכה והסלימה, וגם בתום האירוע הלכו מהמקום וחזרו כשהם מצוידים במסגרת עץ שבאמצעותה המשיכו לתקוף.

16. לגבי הנאשם 1 המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הנע בין 4-6 שנות מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, ואילו לגבי הנאשם 2 ביקשה לקבוע מתחם עונש הנע בין 5-7 שנות מאסר לצד ענישה נלווית.

17. המאשימה התייחסה לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. בהתייחס לנאשם 1, המאשימה ביקשה להתחשב בהודאתו בשלב מוקדם, בעברו הנקי ובהמלצות שירות המבחן. על כן ביקשה המאשימה למקם את העונש בתחתית המתחם שהוצע. ביחס לנאשם 2, המאשימה ביקשה לקחת בחשבון את עברו הפלילי המשמעותי, את העובדה שריצה מאסרים קודמים, וכן את התסקיר שהוגדר על ידה "שלילי". מנגד הפנתה להודאת הנאשם בשלב מוקדם שחסכה זמן שיפוטי רב. לפיכך, ביקשה המאשימה למקם את העונש באמצע המתחם. בנוסף ביקשה המאשימה להטיל על הנאשמים מאסר על תנאי ארוך ומשמעותי, קנס כספי, ופיצוי לנפגעי העבירה.

טיעוני הנאשמים לעונש

18. ב"כ הנאשם 1 התייחס לעובדות כתב האישום וביקש לשים דגש על העובדה כי המתלונן דניס הוא זה

שהתחיל את שרשרת האלימות, הוא זה אשר הביא את הסכין מתוך כוונה לפגוע במי מהנאשמים, ואף גרם לפגיעת בגופו של הנאשם 1. הסניגור הוסיף וטען כי לא קדם לאירוע תכנון כלשהו, והמדובר באירוע אקראי, מתגלגל שהמחולל העיקרי בו הוא דניס. במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ציין הסניגור כי הנאשם נעדר עבר פלילי וביקש להתחשב בהודאתו שחסכה עדות המתלוננים וכן זמן שיפוטי רב. נוסף לכך, הסניגור ביקש לקחת בחשבון את העובדה כי הנאשם שהה במעצר בפיקוח אלקטרוני במשך 14 חודשים. הסניגור הפנה לפסיקה אשר לדידו תומכת בעמדתו העונשית וביקש לאמץ את ממוצע המתחמים שנקבעו בה שנע לדבריו בין 6-18 חודשי מאסר. מכל מקום, ביקש הסניגור לסטות ממתחם העונש שייקבע מטעמי שיקום. הסניגור הפנה לתסקירי שירות המבחן וביקש לאמץ את ההמלצות ולהטיל צו מבחן לצד מאסר שירוצה בעבודות שירות.

19. בדברו לפני ציין הנאשם 1 כי הוא מצטער על מה שהיה והבטיח באם תינתן לו ההזדמנות הוא לא יאכזב.

20. באי-כח הנאשם 2 טענו לעונש. בטיעוניהם התייחסו הסניגורים לכתב האישום המתוקן ולעובדות על פיו. נטען כי הנאשם לא היה זה שחולל את האירוע אלא מי שהתחיל את האירוע היה דניס, אשר גרם להסלמת האירוע עת הביא את הסכין. נטען עוד כי האירוע לא היה מתוכנן וכי הנאשם הצטרף מאוחר יותר לאירוע לסייע לנאשם 1. הסניגורים לא הקלו ראש בחלקו של הנאשם, אך מנגד הפנו לגילו הצעיר ולחשיבות הטמונה בהודאתו ובלקחת האחריות על מעשיו, הבעת חרטה וחיסכון עדויות וזמן שיפוטי רב. ב"כ הנאשם ציינו כי הנאשם שוהה במעצר מזה 17 חודשים וטענו כי יש לתת משמעות לדבר. נוסף לכך, ב"כ הנאשם התייחסו לנסיבות חייו הקשות של הנאשם תוך הפנייה לתסקיר, שלטענתם אין להגדירו "שלילי" אלא "עצוב" כלשונם. לדבריהם, דווקא נאשם עם נסיבות חיים קשות זקוק לקבל הזדמנות בדמות טיפול במטרה לתקן את מסכת החיים שעבר. ב"כ הנאשם הדגישו כי האירוע התרחש באותו מקום בו אחיו של הנאשם נרצח בגלל "טעות בזיהוי" (כלשונם). לפיכך, מעשיו של הנאשם נבעו ממצוקה רגשית. לבסוף, ב"כ הנאשם הפנו לפסיקה שתומכת לדבריהם בעמדתם העונשית וביקשו לקבוע מתחם עונש הנע בין 15-24 חודשי מאסר.

21. בדברו לפני ציין הנאשם 2 כי הוא מצטער על מה שקרה, כי הוא לוקח אחריות מלאה, וכי הוא מבין את אשר עשה. הנאשם 2 טען שהוא נקלע לסיטואציה ויכול היה להימנע ממנה ובכך טעה. הוא הוסיף כי למד מטעותו וביקש להתחשב בו.

22. יצוין כי לאחר הטיעונים לעונש, הורתי לממונה על עבודת שירות להגיש חוות דעת בעניינו של הנאשם 1. ביום 11.10.23 התקבלה חוות דעת הממונה לפיה הנאשם 1 מתאים לשאת את העונש בעבודת שירות.

מתחם העונש ההולם

23. הדברים ידועים ואין צורך להכביר מילים, גזירת הדין נעשית, בדרך כלל, בשני שלבים עיקריים: קביעת מתחם עונש הולם ולאחר מכן גזירת העונש בתוך המתחם (סעיף 40ג' לחוק העונשין). בתוך כך יש לבחון אם קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם. בבוא בית המשפט לקבוע את מתחם העונש, עליו לעשות כן בהתאם לעיקרון המנחה,

כלומר קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לצורך קביעת המתחם, בית המשפט יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

24. הנאשמים הורשעו בעבירות אלימות. שני הנאשמים הורשעו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 333 בשילוב סעיף 335 וסעיף 29 לחוק העונשין. נוסף לכך, הורשע הנאשם 2 בעבירה של פגיעה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 334 וסעיף 335 לחוק העונשין, ואילו הנאשם 1 הורשע בעבירה נוספת של תקיפה הגורמת חבלה ממשית לפי סעיף 380 לחוק. כיתר עבירות האלימות, העבירות שבהן הורשעו הנאשמים נועדו לשמור על ערכים חשובים שבמרכזם הגנה על שלמות גופו, נפשו ובטחונו האישי של האדם. כפי שנוכח בהמשך, העובדות בהן הודו הנאשמים מצביעות על פגיעה חמורה בערכים המוגנים.

25. למרבה הצער מעשי אלימות הפכו למחזה שגרתי במקומותינו. נסיעה תמימה בכבישים עלולה להסתיים בשליפת סכין ובדקירה; מריבה סתמית מתלקחת לכדי מעשי אלימות חמורים; לעתים גם מבט לא במקום מסתיים בקיפוח חיים; והדוגמאות רבות. מפלס האלימות בחברה גואה ולעתים נראה כי מלוא המרחב אלימות. עלינו אפוא כחברה להילחם באלימות על כל צורותיה וגווניה.

26. בשורה ארוכה של פסקי דין עמד בית המשפט על הצורך לנקוט ענישה מחמירה כלפי מי שמחליט לפתור סכסוכים בדרך של אלימות ובכוח הזרוע. זאת ועוד, הודגש כי שימוש בנשק קר (לא כל שכן בנשק חם) כאמצעי ליישוב סכסוכים ומחלוקות, מחייב תגובה עונשית מחמירה עוד יותר. במקרים אלו על בית המשפט להעביר מסר ברור תוך מתן משקל משמעותי לשיקולי הרתעת היחיד והרבים (ראו בין היתר: ע"פ 5980/15 **מדינת ישראל נ' זדה** (23.3.2016) (להלן: **עניין זדה**); ע"פ 425/23 **מדינת ישראל נ' Tekeste Teklu** (4.7.2023)).

27. עונש המאסר המרבי הקבוע בצדה של עבירת החבלה החמורה עומד על 7 שנות מאסר, וכאשר היא מתבצעת בנסיבות מחמירות, תוך שימוש בנשק חם או קר, העונש עומד על 14 שנות מאסר. עבירות האלימות, ובכללן העבירות בהן הורשעו הנאשמים, עשויות לכלול מנעד רחב של חומרה, בהינתן הנסיבות הקשורות בכל אירוע אלימות והתוצאות של כל אירוע. בעניין זדה צוינו דברים אלו:

"...אירועי אלימות המגולמים בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, שהיא העבירה העיקרית בה הורשע המשיב, עשויים להתרחש במגוון רחב מאוד של מצבים, נסיבות ביצוע ורמות חומרה. ואכן, הפסיקה כוללת מנעד רחב של רמות ענישה, בהתאם לנסיבות הספציפיות של כל מקרה. בקביעת מתחם העונש ההולם ובגזירת הדין בגדרו אין די בהתייחסות לסעיף העבירה בו הורשע הנאשם, אלא העיקר הוא בעובדות ובנסיבות האירועים הספציפיים בגינן הורשע הנאשם."

28. לא אחזור על נסיבות המקרה שכן הן פורטו בהרחבה בכתב האישום. כעולה מעובדות כתב האישום, בשעת לילה מאוחרת הגיעו הנאשמים למקום בו שהה דניס עם חברו י"מ ובין הצדדים החלו חילופי דברים לאחר שהנאשם 1

צעק לעבר דניס וחברו. בעקבות הצעקות וחילופי הדברים התפתחה תגרה אלימה במהלכה היכה הנאשם 1 את דניס וי"מ באגרופים. בשלב מסוים הצטרף גם הנאשם 2 ושניהם החלו להכות את דניס ולבעוט בו (ויוזגש - גם דניס לא טמן את ידו בצלחת ועל כך ארחיב בהמשך). עד כאן המערכה הראשונה.

לאחר שדניס נחלץ מידי הנאשמים, הוא עלה לביתו וחזר עם סכין - ושוב התלקח אירוע אלימות נוסף חמור יותר, במסגרתו דניס תקף את הנאשם 1 בידיו ובאמצעות סכין וגרם לפציעתו. הנאשמים מצדם תקפו את דניס במכות ידיים ובבעיטות. בכך תמה המערכה השנייה.

גם לאחר דברים אלו האירוע לא הסתיים והוא הלך והתגלגל. הנאשמים חזרו אל סיבוב אלימות נוסף, תקפו את דניס באמצעות מסגרת עץ, וחמור מכך - דקרו אותו בחלקי גוף רבים באמצעות הסכין אשר הובאה על ידי דניס מקודם אל זירת האירוע.

האירוע לא תם. במערכה האחרונה יוסף אביו של דניס אף הוא היה קורבן לעבירות אלימות. לאחר שיוסף הגיע למקום מדירתו, הוא הוכה ונדקר בסכין על ידי הנאשם 2.

29. הנסיבות המפורטות בכתב האישום נושאות חומרה יתרה. חומרתו של האירוע מתבטאת במספר אלמנטים. ראשית, כמו רבים מאירועי האלימות המצערים, ראשיתו של האירוע מושא כתב האישום בתקרית מילולית שהייתה יכולה להסתיים ללא נפגעים, אך למרבה הצער חילופי מילים וצעקות התגלגלו לדקירות. שנית, באירוע ננקטו מעשי אלימות חמורים וברוטליים שכללו לא רק מכות ואגרופים אלא גם שימוש בחפצים ובכלל זה סכין. כמו כן, העבירות בוצעו על ידי שניים שחברו יחדיו והופנו כלפי יותר מאדם אחד. עובדות אלו צובעת את האירוע בחומרה. שלישית, המדובר באירוע "מתגלגל" שכלל מספר שלבים. הימשכות האירוע האלים מלמדת על דבקותם של המעורבים להקצין את האירוע ולהפוך אותו מאירוע פשוט שניתן היה לסיימו באיבו, לאירוע חמור שהביא לתוצאות חמורות.

30. ואכן, תוצאות האירוע היו חמורות. כפי שתואר בכתב האישום, לדניס נגרמו חבלות חמורות ביותר שכללו בין היתר פצעי דקירה בחלקים שונים של הגוף לרבות בחזה, בראש, בבטן ופגיעות באיברים פנימיים: קרע בטחול, בכליה ובאברים פנימיים נוספים מרובים. פגיעתו של דניס אף חייבה כריתת טחול וקבלת טיפולים רפואיים אינטנסיביים למשך תקופה ארוכה במסגרת אשפוז בבית חולים. לא בכדי לאחר האירוע מצבו של דניס הוגדר "קשה". נדגיש כי תוצאות אלו נגרמו על ידי שני הנאשמים. גם ליוסף, אביו של דניס נגרמו פגיעות משמעותיות שכללו חתכים באזור הבטן ופגיעה באזורים פנימיים. יוסף קיבל טיפול רפואי ואף הוא אושפז בבית חולים למשך שבוע. דומה כי נסיבות האירוע והתוצאות שנגרמו מעידות לא רק על הנזק החמור והקשה שנגרם, אלא על הפוטנציאל לנזק חמור יותר שרק בנס נמנע. לא תהיה זו הגזמה אם נאמר כי המקרה היה קרוב כפסיעה מקיפוח חיי אדם.

31. בין הצדדים מחלוקת בשאלה אם המדובר באירוע מתוכנן אם לאו. דומה כי מהנסיבות המפורטות בכתב האישום לא ניתן לקבוע כי האירוע היה מתוכנן מראש, ומאפייניו מלמדים על התלקחות שהתרחשה בו במקום. עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שהאירוע כלל מספר שלבים והיה בגדר אירוע מתמשך ומתגלגל, ולנאשמים (כמו גם לדניס ועל

כך ארחיב בהמשך) הייתה אפשרות להפסיק את האירוע בשלביו המוקדמים. נזכיר כי בשלב מסוים הנאשמים עזבו את המקום אך חזרו למקום ועשו שימוש בכלי מעץ וכן בסכין באמצעותה תקפו את דניס ובהמשך גם את אביו יוסף.

32. אמנם שני הנאשמים השתתפו יחדיו במרביתו של המעשה האלים, אך קיימת הבחנה מסוימת בחלקו של כל אחד מהם באירוע. כאמור, לשני הנאשמים מיוחסת עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, אך בשונה מהנאשם 1 לו מיוחסת בנוסף עבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית (סע' 380 לחוק העונשין), לנאשם 2 מיוחסת עבירה נוספת חמורה יותר של פגיעה בנסיבות מחמירות (סע' 334 בשילוב סע' 335 לחוק העונשין). זאת ועוד, מהנסיבות המפורטות בכתב האישום עולה כי האירוע פרץ בשל חילופי דברים בהם החל הנאשם 1 שבהמשך אף תקף את י"מ ודניס, ולאחר מכן הצטרף הנאשם 2 לאירוע האלים והשניים תקפו את דניס. הבדל נוסף מצוי בכך שתקיפתו של יוסף נעשתה על ידי הנאשם 2 ללא השתתפות הנאשם 1 והפגיעות שנגרמו ליוסף יוחסו אך ורק לנאשם 2 (נוסף להבדלים אלה קיימים הבדלים במישור הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה ובראשם עברו הפלילי של הנאשם 2 לעומת עברו הנקי של הנאשם 1).

33. נתון חשוב שיש לתת לו משקל, ולעמדתי אף משקל משמעותי, הוא חלקו של דניס באירוע. בשלב הראשון של הקטטה שפרצה בין הנאשמים לבין דניס, זה האחרון תקף את הנאשם 1 במכת אגרוף בפניו. חמור מכך, בהמשך - בהתרחשות שהוגדרה על ידנו לעיל בתור המערכה השנייה - דניס עלה לבית מגוריו, נטל סכין וחזר למקום בו התפתח העימות. מצויד בסכין, ניגש דניס לנאשם 1 תקף אותו בידי ובאמצעות הסכין וגרם לו חתך בחלק האחורי התחתון של הקרקפת. כתב האישום מפרט את הפגיעות שנגרמו לנאשם 1 במהלך העימות בינו לבין דניס, אשר כללו שבר ביד וכן חתך בקרקפת שנסגר בסיכות בבית חולים (ראו נ/1). נציין עוד שאין חולק על כך כי אותה סכין אשר באמצעותה תקף דניס את הנאשם 1, שימשה לאחר מכן את הנאשמים לתקיפתם של דניס ויוסף. זאת ועוד, המאשימה הודיעה במהלך ישיבת הטיעונים לעונש כי למרות הראיות שקיימות, לא הוגש כתב אישום נגד דניס והתיק נגדו נגזר (עמ' 5, ש' 25). לעמדתי, שיקולים אלו הם משמעותיים ובכוחם להביא להקלה ממשית בעונש שראוי להטיל על הנאשמים, בעיקר הנאשם 1.

34. אשר למדיניות הענישה הנוהגת, כל אחד מהצדדים הפנה לפסיקה אשר לטענתו תומכת בעמדתו העונשית. אינני רואה לסקור את כל פסקי הדין שהגישו הצדדים שחלקם הולם את המקרה וחלקם לא. אסתפק בהפניה למספר פסקי דין ואזכיר כי יש לתת את הדעת לשוני בנסיבות, ובפרט במקרה שלפנינו להתנהלותו של המתלונן דניס ולפגיעה שנגרמה לנאשם 1. ואלה המקרים:

(-) ע"פ 652-23 מחאג'נהנ' **מדינת ישראל** (24.4.2023) - שם דובר על שלושה נאשמים, שניים קטינים ואחד בגיר בן 23 שהורשע בעבירה של **סיוע** לחבלה חמורה ותקיפת סתם בנסיבות מחמירות כאשר ראה את אחיו הקטן דוקר את המתלונן, רץ לעברו עם קרש והחל להכות במתלונן. למתלונן נגרמו פגיעות קשות בכל חלקי גופו ואף אושפז בבית החולים למשך מספר ימים. הוגש תסקיר בעניינו של הנאשם שלא בא בהמלצה טיפולית לגביו. נקבע מתחם ענישה בין 12-36 חודשי מאסר ולבסוף הוטלו על הנאשם (הבגיר) 24 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור שהוגש על חומרת העונש.

(-) ע"פ 431/22 ג' בארין נ' מדינת ישראל (20.11.2022) - נדון מקרה בו הנאשם הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. בעקבות קטטה שהתפתחה בין המערער לנפגע העבירה ובמהלך חילופי המהלומות בין השניים, דקר המערער את נפגע העבירה באמצעות חפץ חד שהיה באמתחתו; כתוצאה מכך, גרם לו פציעות בידו, בבטנו ובגבו וחלקן שהצריכו ניתוח ואישפוז למשך מספר ימים. למערער עצמו נגרמו במהלך האירועים חבלות בראשו ובגבו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש שנע בין 12-36 חודשי מאסר ולבסוף גזר עליו עונש של 15 חודשי מאסר בפועל. הערעור לבית המשפט העליון על חומרת העונש נדחה.

(-) ע"פ 479/21 עטילה נ' מדינת ישראל (26.8.2021) - הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ותקיפה סתם. הנאשם דקר את המתלונן 6 דקירות בפלג גופו העליון על רקע ויכוח של מה בכך שהתפתח בכביש. למתלונן נגרם בין היתר קרע בטחול. בית המשפט גזר על הנאשם 28 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם על חומרת העונש.

(-) ע"פ 3249/19 פיסה"י נ' מדינת ישראל (5.8.2019) - בין הנאשם למתלונן התעורר ויכוח וכתוצאה ממנו החלו דחיפות הדדיות בין הצדדים ולאחר מכן המתלונן ביקש להפסיק את המריבה. לאחר זמן מה הנאשם שב למקום מצויד בסכין ודקר את המתלונן בידו השמאלית, המתלונן נמלט והנאשם רדף אחריו וניסה לדקור אותו בשנית, אך נבלם על ידי עוברי אורח. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל. הערעור לבית המשפט העליון נדחה.

(-) ע"פ 379/15 לוי נ' מדינת ישראל (26.7.2015) - הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, על רקע עובדות אלה: לאחר שהתגלע ריב בין הנאשם לבין המתלונן, הנאשם הטיח בקבוק בירה מלא בחלקו בחוזקה בפניו של המתלונן. למתלונן נגרמו חתך ושבר בארובת עין שמאל, קושי בפתיחת הפה והגבלה בתנועות לטראליות. המתלונן נותח ואושפז בבית החולים לקבלת טיפול רפואי. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את ערעור הנאשם על חומרת העונש.

(-) ע"פ 4631/13 מדינת ישראל נ' כרים (25.2.2014) - דובר בתגרה מחוץ לאולם אירועים בין מלצר לאחד האורחים. אבי האורח - המתלונן, ניסה להפריד וסטר למלצר. בעקבות זאת הגיעו למקום הנאשמים חמושים במקלות במטרה לתקוף את המתלונן. במהלך התגרה הונחתה על ראשו של המתלונן מכה והוא התמוטט, בבית החולים אובחן דימום תת עכבישי. על נאשם 1 שיזם את האירוע הוטלו 40 חודשי מאסר בפועל, ועל נאשם 2, צעיר בן 24, שהשתלב במסגרת מעצרו בטיפול, הוטלו 28 חודשי מאסר בפועל. הערעורים לבית המשפט העליון נדחו.

(-) ת"פ 23683-11-21 מדינת ישראל נ' נסאר (15.12.2022) - הנאשם הורשע בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום שכוללות: חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, ושיבוש מהלכי משפט. בעקבות עימות בין הנאשם לבין המתלונן שהחל על ידי המתלונן; הנאשם תקף את המתלונן באלה, אשר הובאה למקום על ידי המתלונן, חבט בו בראשו וגרם לו חבלה חמורה. המתלונן הובהל לקבלת טיפול רפואי כשהוא מחוסר הכרה. בית המשפט קבע מתחם שנע בין 18-40 חודשי מאסר בפועל והטיל עליו 24 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. ערעור לבית המשפט העליון - נדחה.

35. לאור הנתונים שהובאו עד כה ובהינתן הנסיבות המיוחדות של המקרה ובפרט תרומת המתלונן דניס להתפתחות האירוע האלים והפגיעה שנגרמה לנאשם 1 - אני קובע מתחמי עונש כלהלן: הנאשם 1 - מאסר בפועל שנע בין 12 עד 40 חודשי מאסר וכן מאסר על תנאי ופיצוי; הנאשם 2 - מאסר בפועל שנע בין 18 עד 48 חודשי מאסר בפועל וכן מאסר על תנאי ופיצוי.

סטייה ממתחם העונש ההולם לגבי הנאשם 1

36. סעיף 40ד(א) לחוק העונשין מעגן את אפשרות הסטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום והוא קובע כלהלן:

"קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969".

37. סבור אני כי בנסיבות המקרה יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם לקולא, וזאת משיקולי שיקום. אכן, כפי שהודגש מקודם, נסיבות המקרה נושאת חומרה, המתבטאת בכך שהמדובר במקרה אלימות חמור שכלל שימוש בסכין, ואולם על רקע נסיבותיו המיוחדות של המקרה בכלל ונסיבותיו האישיות של הנאשם וסיכויי שיקומו בפרט - קיימת הצדקה להקלה בעונשו, על ידי העדפת שיקולי שיקום על פני שיקולי גמול והרתעה.

38. לפני שנתייחס לשיקולי השיקום, נציין כי לפנינו נאשם צעיר שהיה כבן 23 במועד ביצוע העבירה, אין לחובתו הרשעות קודמות וזו הסתבכותו הראשונה בפלילים. כעולה מתסקיר שירות המבחן, נסיבות חייו של הנאשם מורכבות ולא פשוטות, אך דומה כי בתחנות חייו השונות, תמיכה ועידוד סייעו לו לעלות על דרך המלך. לעונש שיוטל על הנאשם תהיה השלכה משמעותית על בני משפחתו ובעיקר על אמו הסובלת מבעיות רפואיות ואשר הנאשם מסייע לה מבחינה כלכלית. לצד נתונים אלו נציין כי הנאשם היה מצוי במעצר של ממש מיום 18.4.2022 ועד ליום 30.6.2023 ולאחר מכן במעצר באיזוק עד למועד מתן גזר הדין.

נוסף לכך, יש לתת משקל להודאת הנאשם שחסכה את העדת המתלוננים ואת הזמן שיפוטי שהיה מוקדש לשמיעת הריאות. כמו כן יש להתחשב בלקיחת האחריות. אמנם בתסקיר הראשון צוין כי הנאשם לוקח אחריות פורמלית, אך עם זאת הוא שולל עמדות המקנות לגיטימציה להתנהגות אלימה ומזדהה עם ערכים נורמטיביים. זאת ועוד, בתסקיר השני צוין כי בעקבות הטיפול ניתן לזהות תהליך של שינוי והגמשת עמדות. נזכיר עוד כי על פי כתב האישום דניס נקט אלימות והכה את הנאשם ואף דקר אותו באמצעות סכין שהוא הביא מביתו, ועל כן יש לבחון את עמדת הנאשם גם על רקע נתון זה. עוד ראוי לשקול את דברי שירות המבחן, אשר התרשם כי בעקבות שילובו של הנאשם בקבוצה טיפולית, חלה הפחתה ברמת הסיכון להישנות עבירות דומות.

שיקולים אלו מהווים מצע ראוי להליך שיקום חיובי.

39. נתוניו של הנאשם מצביעים על כך שמדובר במי שמצוי על מסלול מבטיח של שיקום, וכי ההליך המשפטי והקשר עם שירות המבחן נותן ערובות לקיומו של הליך שיקום מצליח. תסקירי שירות המבחן הצביעו על הליך חיובי מאוד של השתלבות בהליך טיפולי, שמונע ממחויבות להליך. ניכר כי הנאשם מתייחס להליך השיקום באופן רציני ומתמיד בהליך הטיפולי. ניתן להתרשם כי תהליך האבחון על ידי שירות המבחן היה רציני ובמסגרתו הוגשו שני תסקירים. בתסקיר הראשון דווח כי הנאשם השתתף בקבוצה טיפולית והתמיד להגיע למפגשים באופן עקבי, לקח חלק פעיל בקבוצה ואף יזם פניה להמשך הטיפול. בתסקיר הראשון צוין עוד כי בכוונת שירות המבחן לבחון את מידת שיתוף הפעולה על ידי ניסיון שילובו בטיפול בקבוצה קצרת טווח, שמטרתה לבחון התאמה לעריכת שינוי באמצעות גורמי הטיפול ולהקנות כלים ראשוניים להשתלבות בטיפול.

בתסקיר המשלים שהוגש ביום 22.3.2023 הודגש כי הנאשם שולב בקבוצה טיפולית קצרת טווח וגם לקבוצה זו הגיע בעקביות והיה פעיל ואף תרם להצלחת הקבוצה. שירות המבחן אף התרשם מקיומה של מוטיבציה ובשלות להמשך הטיפול. ניכר אפוא כי הנאשם החל באופן ממשי את תהליך השיקום, וכי המסגרת הטיפולית סייעה לו וגרמה להפחתה משמעותית בסיכון לביצוע עבירות. לאור דברים אלו בתסקיר הומלץ להימנע ממאסר בפועל וחלף זאת להטיל מאסר לריצוי בעבודות שירות.

40. ההליך השיקומי שהוחל בו יימשך גם בעתיד תחת חסותו של שירות המבחן ועינו הבוחנת של בית המשפט. שירות המבחן כלל בהמלצותיו הטלת צו מבחן למשך שנה וחצי. אין להקל ראש בכך ובמשמעויות רכיב ענישה זה, שכן העמדת הנאשם במבחן תאפשר מצד אחד הבטחת השלמת ההליך הטיפולי בסיוע שירות המבחן, אך מצד שני מעמידה את הנאשם "על תנאי" - היה ויפר את האמון שניתן בו, יחזור עניינו לבית המשפט ויהא ניתן לגזור עליו עונש שיהלום את חומרת מעשיו.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה

41. בגזירת העונש בגדרי מתחם העונש ההולם יש לשקול את הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה (סעיף 40 יא' לחוק העונשין).

42. לגבי הנאשם 1 הנסיבות פורטו בהרחבה בפרק שעסק בסטייה ממתחים העונש ההולם ועל כן לא אחזור על הדברים.

43. אשר לנאשם 2 - שקלתי את השיקולים הבאים:

(-) הנאשם יליד 11.9.2001, כבן 22 היום ולחובתו 5 הרשעות קודמות, שכל אחת מהן חובקת מספר עבירות.

הנאשם הורשע בין היתר בעבירות אלימות חלקן חמורות ובגין הרשעותיו ריצה מאסרים בפועל. נוסף לעבירות האלימות הורשע בעבירות איומים, רכוש וסמים.

(-) שמתני לנגד עיניי את הודאתו של הנאשם בשלב מוקדם של ההליך אשר מגלמת נטילת אחריות. כפי שדווח שירות המבחן, ההודאה לוותה באמפתיה כלפי הנפגעים. למותר לציין כי הודאת הנאשם חסכה זמן שיפוטי רב; וחשוב מכך - חסכה מהמתלוננים את העדות בבית המשפט, עם כל הקושי הכרוך בכך.

(-) לקחתי בחשבון את נסיבות חייו של הנאשם כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן ובכלל זה רציחת אחיו. ניכר כי הנאשם מתמודד עם חסכים משמעותיים ומציאות חיים מורכבת.

(-) לבסוף, שקלתי את התקופה בה הנאשם היה נתון במעצר של ממש - מיום 18.4.2022 עד היום.

גזר הדין

44. בשים לב למתחמי העונש שקבעתי לסטייה ממתחם העונש לגבי הנאשם 1 ולשיקולים הקשורים לגזירת העונש, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשם 1

א. מאסר לתקופה של 9 חודשים. הנאשם יישא את המאסר בדרך של עבודות שירות. הנאשם יתייצב ביום 18.12.2023 בשעה 8:00 לצורך קליטה והצבה במשרדי הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז צפון. עבודות השירות יבוצעו במועצה מקומית זכרון יעקב. הנאשם יועסק 5 ימים בשבוע, 8 וחצי שעות עבודה יומית. מובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכי כל חריגה ו/או אי הישמעות להוראות הממונה, עלול להוביל להפקעת צו עבודות השירות, והוא ירצה את יתרת העונש במאסר בכליאה ממשית.

ב. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים, עבירת אלימות; ואולם אם יעבור עבירת אלימות שהיא עוון, יישא ב- 6 חודשים מתוכם.

ג. אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלונן 1 (עד תביעה מס' 38) בסכום של 15,000 ₪, הפיצוי ישולם תוך 120 ימים מהיום.

ד. אני מחייב את הנאשם לעמוד בפיקוח קצין מבחן למשך 18 חודשים החל מהיום בהתאם לתכנית ולתנאים שייקבעו על ידי שירות המבחן. בית המשפט הסביר לנאשם, בלשון פשוטה המובנת לו, את

את משמעות צו המבחן והזהירו, שאם לא ימלא אחרי הצו מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת, יהיה צפוי לעונש נוסף, על העבירות בהן הורשע בתיק זה.

הנאשם 2

א. מאסר בפועל לתקופה של 30 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 18.4.2022.

ב. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתוך שלוש שנים, עבירת אלימות; ואולם אם יעבור עבירת אלימות שהיא עוון, יישא ב- 6 חודשים מתוכם.

ה. אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלונן 1 (עד תביעה מס' 38) בסכום של 15,000 ₪ ואת המתלונן 2 (עד תביעה מס' 39) בסכום של 10,000 ₪. הפיצוי ישולם תוך 120 ימים מהיום.

5129371

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תשלח את גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, י"ח חשוון תשפ"ד, 02 נובמבר 2023, בנוכחות הנאשמים (הנאשם 2 באמצעות היוועדות חזותית) וב"כ הצדדים.